

Löpelden

Nr: 5 2001 december

Interntidning för personalen i Brandkåren Attunda
Ansvarig utgivare: Lars-Erik Kroon

Gott slut och nytt!

Årets sista eller nästas första, beroende på om tryckeriet klarar sig och om ni jobbar inom Attunda. Denna tidning är en salig röra av olika inlägg, vilket ni också märker när ni öppnar den. En sorts röd tråd kan dock spåras inom förebyggandet som är väldigt i ropet just nu. Och en tidning skall ju helst spegla den verklighet vi lever i. Hur som helst. Trevlig läsning och en mycket **god jul** önskar redaktören.

Intranätet

Ingen har väl missat släppet av det allra senaste i databranschen, Intranätet. Det är nog det största som hänt sedan Lotus dagar. På sik är det nämligen tänkt att den skall ersätta både "anslagstavlan" och "gemensam" katalogerna. Intranätet är inget annat än en ny "gemensam" fast oändligt mycket snyggare och matad med massor av finesser. Man kan bland annat delta i olika diskussions forum som "öppen eld"

där ordet är fritt eller "fritid" dit de som är intresserade av skridskor eller skidor kan vända sig. Vidare skall konkurrensen med Gula tidningen tas upp på alvar varför en köp och sälj sida har lagts upp. En annan kul nyhet är att man kan se vilka som är inloggade samtidigt och skicka e-post till varandra. Något som många redan är vana vid på helt andra sidor. Man

kan med enkla åtgärder logga in på intranätet var man än befinner sig och därmed komma åt all information som man saknat under sin ledighet. Givetvis kan man då också kolla sin post.

Så här glada ser våra pensionärer ut när de träffas och får vara med i Löpelden.

I huvet på en ny insatsledare.

Hej på er allihop!! Jag har nu jobbat som insatsledare i fyra månader. Att komma med någon slags utvärdering av vad jag tycker om den här tjänsten är väl lite för tidigt. Den första tiden koncentrerade jag mig helt på att sätta mig in i det operativa arbetet. Det blev många timmar i 608 med KD som ciceron för att lära mig Järfälla och Bro. Det känns väl som att jag har ett skapligt grepp om kommunerna. Som ni alla känner till så är ju inte larmfrekvensen sådär överdrivet hög men någon gång skall man väl få prova vingarna. Det man kan säga om det är väl att vi lyckats i vårt målarbete.

Att minska antalet olyckor är ju ett av våra huvudmål. Det enda jag egentligen haft fram till dags dato är en mindre lägenhetsbrand i Kallhäll tillsammans med Grupp 4 i Järfälla och Bro. Jag vill tacka alla inblandade för ett snabbt och effektivt arbete.

När det gäller mina övriga arbetsuppgifter så börjar det flyta på och jag känner att jag börjar flyta in i rollen så sakteliga. Jag och LL har varit på kurs och lärt oss det nya avtalet som heter AB 01. Det känns tryggt att ha det som grund när vi skall ha ansvar över personalplaneringen.

Så försök inte att slå oss på fingrarna när det gäller det nya avtalet.

Jag har även hunnit med mina första brandsyner. Det är verkligen ett härligt inslag i den här tjänsten. Att få komma ut och träffa människor (det finns faktiskt såna där ute) och prata om brandskydd är väldigt inspirerande och roligt. Man märker att vårt förebyggande jobb som lagts ned under alla år har givit resultat. Många kunder man pratar med är väl upplysta och tar detta med brandskydd som en naturlig del i vardagen. Många finns dock kvar att övertyga.

Jag har även på mina axlar fått ansvaret över vår egen utveckling i insatsledargänget. Ni som känner mig vet att utbildning ligger mig varmt om hjärtat. Min första insats i det jobbet blev ett studiebesök på Kärringberget i Göteborg. Där ligger ledningsorganisationen för ARCC (flygräddningen) och MRCC (sjöräddningen).

Vi fick en genomgång av hur deras verksamhet ser ut och hur vårt samarbete med dom skall fungera operativt. Vi hade också en träff med Lasse Andeman som numera är räddningschef i Kungälv. Lasse redogjorde för hur deras verksamhet fungerade både operativt och administrativt. Jag skickar en hälsning från Lasse till er alla som han känner. Jag kan säga att han fortfarande har glimten i ögat.

Kontentan av resan blir att vi känner oss tryggare i kontakten och samarbetet med ARCC och MRCC. En annan positiv effekt är att vi har fått lära känna varandra utan vitskjorta och slips.

Till detta kommer också en del möten och projekt där tillsättandet av en ny styrkeledare i Sollentuna grupp 4 har tagit stor kraft.

Som avslutning så vill jag säga att så här långt så trivs jag i min nya tjänst. Som ni ser så finns det uppgifter att sätta klorna i. Nya arbetsuppgifter och nya utmaningar innebär utveckling för individen och organisationen.

Ha ä Kenneth

Reflektion från en som trivs med sitt jobb.

Jag tillhör det berömda insatsledargänget som snart får tillökning i gruppen. Våra möten kanske blir en aning längre än dom varit tills nu men jag tror att vi kan spränga in det i vårt pressade schema. Jag tror och hoppas att den nya medlemmen kommer att tillföra oss en hel del nyttigt och framför allt en ny syn på hur vi skall jobba förebyggande i insatsledargänget.

När jag av en händelse halkade in på förebyggande frågor så måste jag få säga att jag är mycket imponerad av vad som hänt den sista tiden, från att resultatet har sett väldigt dåligt ut så har det hänt saker som att i Väsbys kommuner vi att klara av vad som skall åtgärdas i år och jag tror att det i stor sakt är nästan likadant i dom andra kommunerna.

Då undrar jag, vad är det som hänt?

Jag tror att alla som jobbar med förebyggande frågor har upptäckt att det är väldigt stimulerande. På sikt ser det väldigt bra ut för vi har fått ett nytt gäng som jag tror kommer att tillföra oss mycket om vi kan ge dom rätta förutsättningar för att utföra ett bra jobb. Jag tänker på dom som gick en veckas utbildning. Välkommen i gänget. Som man brukar säga släpp slangen och kör förebyggande.

Hälsningar från en som torskade i Bro? det är svårt att förstå. Det är så otroligt så jag undrar om det verkligen har hänt?

Pålle.

Här är en dagen efter festen reflektion

Årets upplaga av Attundas personalfest blev ganska trevlig. Inslaget med en stand up komiker verkade vara lyckat och maten i form av italiensk buffé tilltalade i alla fall damerna på festen.

Det man kan fundera över är att så få tar chansen att umgås med kollegor och respektive under festliga förhållanden. Vi var lite över 80 pers på festen och i Klasros lokaler är det något klent. Jag tycker att vi som var där hade en trevlig stund och vi får väl se vad vi gör i framtiden med ev. festligheter. Det man får hoppas på är att det finns ett behov av dylika tillställningar.

Det som har varit avgörande för val av lokaler är *prisfrågan*, vi har sonderat i de övriga kommunerna efter lokaler men det skiljer otroligt mycket i pris.

Restaurant Klasro erbjuder ett mycket bra paketpris med både personal och mat som ingen kunde konkurrera med, deras mat är också väldigt bra. Jag såg i trots allt några som hade *långt hem* som deltog i festen och det tackar vi för.

Lev väl

Hälsningar festkommittén
SÖ/KT

Vi har väl alla följt debatten mer eller mindre noggrant. Vad kan göras för att minska antalet dödsbränder i våra bostäder? En del kommuner har valt att lagstifta, medan andra inte gjort någonting alls. Brandkåren Attunda har valt att gå informationsvägen och gjort resultat som inte skäms för sig. Och det utan så mycket som ett enda domstolsbeslut. Kärnfrågan här är som i mycket annat: placera ansvaret där det hör hemma!

Information Brandvarnarprojektet

Genomförda aktiviteter

Två träffar med respektive bostadsbolag har genomförts under mars – juni månad 2001.

Syftet med mötena var att för de kommunala bostadsbolagens tydliggöra de olika ansvarsnivåerna med hänvisning till räddningstjänstlagen :

- ✓ Kommunens ansvar
- ✓ Ägaransvaret
- ✓ Innehavaransvaret

Kommunernas ansvar

Utdrag ur räddningstjänstavtal med kommuner i Brandkåren Attunda.

Till senast den 31 december 2001 bör minst en brandvarnare finnas i alla bostäder.

Per-Åke Lilja
Projektledare

Nöjda intressenter:
Mariana Nordin Daniel Persson
Upplands.-Bro Hus Brandman

Ägaransvaret, bostadsbolagens bidrag till projektet är att förse samtliga lägenheter med en funktionell brandvarnare.

Brandkåren Attundas bidrag till projektet är att i de geografiska områden, via vaktgrupperna informera och motivera **lägenhetsinnehavare** till att utföra aktiviteter som intern brandskyddskontroll. Som minskar sannolikheten för brand i lägenheter och övriga lokalytor i bostadsområdena.

De kommunala bostadsbolagen har till Brandkåren Attunda kvitterat att i respektive ledningsorganisation tagits beslut om att samtliga lägenheter som ägs av kommunala bostadsbolagen skall förse med brandvarnare.

Bostadsbolag/ Fastighetsägare som ingår i Brandvarnarprojekt är:

Järfällabygdenshus AB, Sollentunahem AB, AB Väsbyhem, Upplands-Bro Hus AB
Totalt omfattar projektet c:a 20 – 25 000 lägenheter

Övriga fastighetsägare som anmält intresse att deltar i projektet är:

HSB Norra Storstockholm, Jakobsberg Centrum Gallerian AB

Bostadsbolagen/Fastighetsägarna har valt olika lösningar med att förse lägenheterna med minst 1 fungerande brandvarnare, ex. i egen regi eller via entreprenörer. Uppföljningen av projektet läggs in i den avrapportering av pågående projekt som finns i Brandkåren Attundas måluppföljning.

Attunda 22 nov -01
Per-Åke Lilja
Projektledare

Vår spion i ett utav stockholmområdets större kontorslandskap för brandförsvaret, Sten Andersson, sitter likt spindel i nåt mitt i händelsernas centrum. Här har han lyckats snappa åt sig några feta rykten och tvekar inte att delge oss sin vetskap. Vi tackar och bockar för detta är grejer som rör oss i allra högsta grad!

Förändringarnas tid är inte förbi

Nu när Attundavisionen är förbi (2001 går mot sitt slut och visionen vi kastar ut) sprider sig väl skräcken för lugn och lättja. Men försmäktade inte, vi är nu inne i en intressant period för räddningstjänsten. Denna gång är det våra yttre grundförutsättningar som står i gungning.

Revidering av räddningstjänstlagen

Det ryktas redan om att brandförsvaren får behålla myndighetsansvaret för besiktning och tillsyn. Hoppas bara att omskrivningen lägger över besiktningsintresset från oss till objektsägaren. Det ska inte vara vi som jagar objektsägaren för att få göra brandsyn utan objektsägaren som är mån om att få besiktningen gjord. Frågan är bara hur vi ska kunna möta upp en sådan förändring när vi hitintills inte lyckats genomföra lagstadgade besiktningar?

Kommunens beslutsfattande vid extraordinära fredstida händelser i samhället

Här diskuteras om att ge kommunen möjlighet att fatta snabba beslut vid t.ex. en översvämning utan att följa de föreskrifter som normalt gäller.

Ny planeringsmyndighet ersätter ÖCB

Med nedläggningen av ÖCB och skapandet av minst en ny myndighet så kommer många ansvarsområden byta ägare helt eller delvis. Kommer detta innebära breddad verksamhet för oss i och med övergången från sektoransvar till områdesansvar. Enligt sårbarhetsutredningen bör länsstyrelsen få ett större samordningsansvar och kommunen bl.a. ett större områdesansvar. Kommer kommunledningen att delegera ner detta arbete till oss eller kommer vi få en parallell skuggverksamhet? En artificiellt organ som sköter ansvar och planering inom krishanteringsområdet.

Räddningsskolorna

Här kan det ske två stora förändringar. För det första ligger ett förslag om att byta huvudmannaskap, att räddningsverket skulle tappa ansvaret att driva den statliga räddningstjänstutbildningen. Som ansvarig för utbildningen vill utredaren se en ny neutral myndighet där kommunerna har större påverkan. Då kanske vi äntligen blir av med alla gamla häften och dåliga böcker som tvingas ut i klassrummen. På förmanskursen fick vi inte ens ut senaste versionen av verkets eget material.

För det andra träder snart ett nytt utbildningssystem i kraft. En två-årig eftergymnasial linje med möjlighet att gå hur långt som helst. Om nu brandchefstiteln räknas som ett så avlägset mål. Jag är dock aningens orolig för vissa glapp i systemet. Kommer vi få den sortens brandmän/brandkvinnor som vi vill ha, när de rekryteras på andra grundval än våra? Kommer tillgången på utbildad personal motsvara de behov som kommer att finnas om tre-fyra år? Vad händer med alla dem som går utbildningen men som inte klarar av våra intagningskrav, vad kommer att anpassas till vem? Kommer kommunerna tillåtas att anställa personer som inte har genomgått den nya utbildningen?

Svaren på dessa frågor kan visa risker i systembytet men det kan också medföra möjligheter. Möjligheter att få upp lönenivåerna. Det enda som kan generera högre löner är större efterfrågan än tillgång på brandmän. Å andra sidan om frågorna ovan besvaras enligt ett annat mönster kan dock utvecklingen bli den omvända. Om kommunerna tillåts att anställa utbildad personal tror jag vi kan få se en liknande effekt som skolans system med utbildade vikarier. Samtidigt är jag rädd att vi inte längre kan lura till oss lika kvalificerade personer som vi gjort de senaste fem åren. Jag tror inte många av våra snöbollar skulle lägga två studieår efter gymnasiet för att sedan arbeta som brandman (17000 kr/mån). Nej, många valde nog hellre att lägga till ytterligare två år och gå ut med en högskoleutbildning. Vi ska vara glada att vi lyckats fånga upp dem medan tid var. Fortsättningsvis får vi nog räkna med sådana (oavsett kompetens) som ser det här arbetet som ett kall.

Fast utredarna har nog tänkt på dessa frågor och säkrat upp systemet mot ett eventuellt underskott av kompetent utbildad personal.

SAND

Den sista stora sammanslagningen rycker allt närmare i och med att våra två pensionärsföreningar har gjort gemensam sak och träffats. Enligt rapporter var uppställningen i det närmaste manngrann och de inblandade talade om en mycket lyckad träff.

Liten rapport från Antikrundans pensionärsresa till Lastbergets kursgård (Stationanställdas förbund – Seko) i Bålsta.

Vår inbjudan lockade ett tjugotal pensionärer från Järfälla, Sollentuna, Uppl. Bro och Upplands Väsby, kanske har vi härmed kommit en bit på väg till en gemensam pensionärsförening för Attunda brandförsvaret.

Vi togs emot på Lastbergets kursgård av Thomas Lindström, VD för Lastberget och ytterligare några anläggningar bl.a. i Skåne. Thomas Lindström har också ett förflutet i brandförsvaret. Vi välkomnades i en vacker lokal som gav känsla av ljus, välkomnande ankomst till en spännande järnvägsstation. Därifrån bjöds vi in i salongen till kaffe och smörgås och där Thomas Lindström berättade om anläggningen och om sin vision av en riktig kursgård för konferens och upplevelse.

Vi vandrade sedan i väg och fördes så småningom tillbaka till 50-talet. Till bygatan som här heter "Lyckliga gatan", men biografen, Konsum, modeaffären och till Folkets park med dansbanan förstås, skjutbanan och till "Dagnys Café" där man kunde ta en fikapaus. "Dagny kom hit och spill, oh Dagny fem droppar till". För de flesta av oss som var unga då – på 50-talet – kändes det hemtamt. Så här var det ju!

En liten utställning av den tidens leksaker – bilar – tåg – dockor – Rekordmagasinet och andra tidstypiska tidningar väckte många nostalgiska minnen.

Sedan vandrade vi ut till "BRANDSTATIONEN". Lastbergets elitbrandkärs fordonspark visades – en Willys jeep från 50-talet och en 67-års Ford International. Det sistnämnda fordonet skall vid lämpligt tillfälle bytas ut mot ett 50-tals dito. En Albinspruta

fanns med i samlingen. Samtliga fordon kördugliga. Den här avdelningen var avgjort Lindströms ögonsten. Där vävdes åtskilliga framtidsdrömmar om en brandstation, helt enligt 50-tals mönster.

I en av anläggningens välutrustade lässalar höll Christer Ängehov en intressant genomgång av Attundakårens framtidsvisioner. Låt oss hoppas att allt det nya i brandförsvarets framtida arbete skall bli till gagn för den enskilde brandmannen och för kommun innevånaren som ju i slutändan skall betala för det hela. Frågor ställdes och svar gavs. F. d. brandchefen Curt E. Örth bidrog med ett humoristiskt kåseri och Lindström förärades en skinande vit befälshjälm.

Nu kom så slutklämmen: I matsalen serverades en utsökt lunch. Vad sägs om ärtsoppa – punsch – pannkaka. Vi kom ju dit på en torsdag. Förresten fanns andra godsaker för den som inte gillar ärtsoppa.

Så här i slutändan är vi Leif Hagelin stort tack skyldig. Han har varit hjärnan bakom denna utflykt. Vad vi i Antikrundan nu hoppas på är att just Du – pensionär på någon av "Attundakårenerna" – som inte kom den här gången skall rusta Dig till nästa inbjudan och komma med. Jag tror att v alla som var med till Lastberget gillade utflykten. Vi tackar Thomas Lindström för guidning och förplägnad och Attundakåren för transportererna. Får jag till sist säga att allt var gratis.

För Antikrundan
25 november 2001
Solveig Sköld.

Personality

Vi har börjat titta på personallaget för våren. Ser ut att bli ungefär som under hösten. Vi har sju man på brandskolan under våren. Rolle Wolff och S-O Lifvendahl går brandmästarn, Peter Harling och Tony Arkenstrand brandförman och David Kullander, Tobias Ottoson och Fredrik Spång brandmänna. I vårens ersättningsstyrka fortsätter Anders Leijon, Håkan Malm och Mats Karlsson. Tjänstledig som kommer tillbaka är Göran Göransson den första februari. Bill Steimert och Ulf Svensson har börjat åka som vik insatsledare och det innebär att lag ett och två minskas med en man vid dessa tillfällen. När vi tittar på numerären i grupperna och lagen så ser vi att vi måste jämna ut och flytta några under våren.

Lasse L & Kenneth

← Ett helt oprovocerat inlägg i prao-elev debatten.

Olika sorters pool...

1. Pool. Syftar till att upprätthålla den numerär som står i räddningstjänstplanen. Ger 1+5.
2. Utjämningspool. Syftar till att nå den numerär som borde stå i räddningstjänstplanen. Ger 1+6
3. Baraförattjävlaspool. Syftar till att påminna brandisarna om hur förtvivlat svårt det är med personalplanering och dataprogram. Ger 1+7.
4. Ojhoppsanpool. Syftar till att upprätthålla den numerär som står i räddningstjänstplanen. Resulterar oftast i olagliga tillgrepp av bil och en timme övertid.
5. Skrämselpool. Syftar till att skapa oreda. Ger inget synbart resultat eftersom den aldrig verkställs.

Julhälsning till er alla från Fystomten.

Efter att ha spänt renarna framför släden och tagit mig på krokiga sommarvägar till tomtelandet Bro som pool. Så vad händer? Jo redaktör Kroon möter upp och hotar mig med att det kommer att bli ett j---a liv om det inte skrivs något i blaskan från funktionsansvarig för fysen.

Så här kommer ett par info- rader i sista stund.

Budgeten för år-2002 är ännu inte är spikad, men det ser ganska ljusst ut för framtiden för själva driftsbudgeten för fysen.

Vad det gäller investeringar av nya maskiner till gymmen så ser det lite mörkare ut.

Så dom får skjutas på framtiden.

Förövrigt så har undertecknad varit på RIT:s fysseminarium i Jönköping den 29-30/11-01.

En sammanställning av mina minnesanteckningar från detta seminarium kommer ni att få ta del av på Intranätet när det blir klart.

Som en liten ljusning i vintermörkret vill jag informera om att. Skobidraget till år 2002 kommer att höjas till 700 kr. (Mera info ang. det kommer senare).

Samt lite hopp till er där ute!! Från säker källa har jag hört att den oövervinnliga

"Torsken från Bro" går att besegra. Så håll ut och träna mer så slipper ni gå omkring i en sådan T-shirt.

Hoy Hoy Tomten.

En hel sida om förebyggande frågor. Det kan vara i mestintressanta laget för en del. Så därför har redaktören, för att inte tappa några läsare, försett er med en "lathund" till vänster. Kort sagt en sammanfattning.

Förebyggande 1 Internt

<p>F1: Jobbigt men intressant →</p>	<p>Den komprimerade F1 utbildning som hölls i Sollentuna v. 47 föll mycket väl ut. Det kan läsas i den kommande utvärderingen och även höras av de flesta, om inte alla, deltagare. Att det var körigt för grabbarna kan väl var och en förstå eftersom de läste i princip hela ordinarie F1 kursens tre veckor på en vecka. Och tro mig, den kursen är inte tre veckor endast för att det är god mat på Verkets skolor.</p>
<p>PBL: Konstigt men bra och lätt att lära. →</p>	<p>Kursen var upplagd enligt pbl-metoden, d.v.s problem-baserat-lärande. Det är en inlärningsmetod som de flesta av oss aldrig varit i närheten av (vår yrkesgrupp är ju nästintill helt förskonad från studieskulder) om man inte nyligen gått i brandskola. Där den används allt mer. Den går i korta drag ut på att man ställs inför problemet innan man får/läser sig till den kunskap som behövs. Detta upplevs sällsynt jobbigt men är mycket effektivt, i synnerhet för yrkesutbildning, eftersom vi förstår nyttan av att lära!</p>
<p>Kursupplägget: Upplevdes som bra, jobbigt i början, lättare mot slutet och gav mersmak. →</p>	<p>Metoden bidrog i sig till att de inledande dagarna blev blytung. En annan bidragande faktor var att kursen inleddes med lagar och paragrafer, ett ämne som är helt nödvändigt men som kan knäcka även den mest intresserade. Ingen blev emellertid knäckt, utan alla klarade sig vidare till andra omgången. Som var brandsyn. Samma förfarande här, först uppgiften sedan inläring. Andra omgången gick betydligt lättare än den första vilket tyder på att deltagarna vände sig vid utbildningsmetoden fort. Även här gick alla vidare och kvalificerade sig för slutspelet som var en regelrätt brandsyn. Objekten varierade och de flesta var nöjda, även om några tyckte att de kunde varit lite mer komplicerade. Vid den efterföljande utvärderingen kunde konstateras att de flesta var nöjda. Och det framkom att några även skulle vilja gå den "riktiga" F1an.</p>
<p>Framtiden: Är osäker, men ser ljus ut om man vill och vågar. Och kan planera. →</p>	<p>Ett stort frågetecken var dock vad som skulle följa efter utbildningen. Något riktigt svar på den frågan framkom aldrig och har väl heller inte gjort det i skrivande stund. Det enda som kan sägas är att vi lever i detta "målstyrda helvete" där ingen längre pekar med hela handen och säger åt en vad som skall göras, utan här är mycket upp till individen. Om alla som gått kursen visar intresse och vill gå med på brandsyner, så är det styrkeledarnas skyldighet att tillmötesgå önskingarna så långt det är möjligt. Vidare skall alla utbildade användas som stöd i gruppens egna brandsyner och stötta styrkeledaren, samt göra det möjligt för gruppen att lämna någon kvar i händelse av larm.</p>
<p>Synpunkter och nästa kurs. →</p>	<p>Några andra synpunkter som framkom: Mer byggnadstekniskt brandskydd, bättre med en intresserad Bm än en ointresserad FM, BBR ett bra verktyg, mycket bra lärare. Gruppen var också överens om att de kunde rekommendera fler att gå kursen. Något som i dagsläget verkar fullt möjligt eftersom det är en klar målsättning från ledningen att köra fler kurser, men då i regi av SAMU d.v.s. Rädd Sam Norr.</p>

Och ännu mer.....

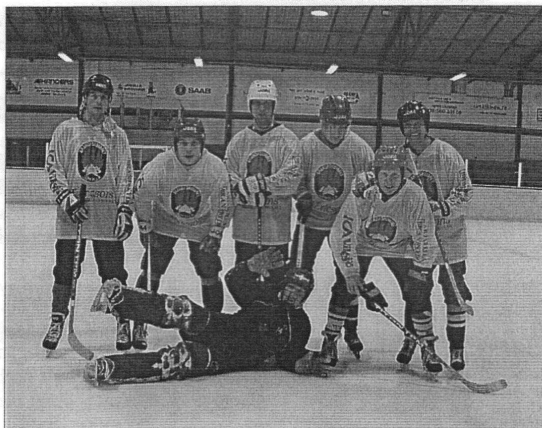
Brandsyn och förebyggande är ju i ropet nu, och än mer lär det ropas i framtiden. För tänk er. Hur skall vi klara 100 % brandsyn? Många av de tjänster som tidigare bidrog till att nästan klara målet, finns inte längre idag. Och de ingenjörer som slutar, helt eller delvis, skall de ersättas med nya ingenjörer? Är det vettigt att ha välutbildade och välbetalda ingenjörer att gå brandsyn på daghem, skolor och småföretag? Och har vi verkligen mage att boka upp folk, som febrilt slår i filofaxen för att hitta en dag för brandsyn, för att sedan åka på larm mitt i förrättningen och därefter skicka en faktura!?

Jag drar mig till minnes en dialog jag hade med en av våra ingenjörer. Jag fick frågan om jag trivdes med att göra brandsyner. Jag svarade att jag tyckte det var riktigt kul och spännande, men att jag inte skulle vilja göra enbart brandsyn. Jag fick svaret tillbaks att; det vill ingen. Det svaret stämmer till eftertanke. Vi skifträttor kan kanske inte räkna med att 6-8 personer gör alla brandsyner. Vi måste ta en aktivare del i det arbetet. Därmed inte sagt att det skall göras i skiften. De brandsyner vi gör skall utföras på ett proffsigt sätt, och att gå runt med "hotet" om larm är allt annat än det. Om vi däremot är övertaliga så att inte alla behöver åka så tycker jag att det är en helt annan sak. Men vad är det då som ställer till det? Varför klarar vi inte 100 % utan att eftersätta andra områden inom förebyggandet?

(Forts. på sidan 8)

Stationsturnering

Den 29 oktober spelades den årliga (första året) hockey-bocky turneringen på Järfälla stationen. Ett mycket trevligt arrangemang, nästan helt utan publik och korvförsäljning. Det var Micke Löfgren som initierade kalaset och höll i de flesta trådarna. Tommy Kindstedt var enväldig domare i en väldigt snäll och välordnad tillställning. Det enda som våldade oenighet var matchtiden som Micke helt sonika satte till 2x20 minuter x 4 matcher. Vål mastigt tyckte alla andra och efter två veckors lobbying arbete och hot om spelarstrejk kortades den till 2x15. Det hjälpte emellertid inte stort utan många var de som gick lite konstigt ett par dagar efteråt. Inte heller påverkade det slutresultatet. Grupp 4 gick som väntat obesegrade rakt igenom hela turneringen, och det enda som kunnat ändra på det hade nog varit en matchtid på 2x1 minut. Även den efterföljande banketten och utgången dominerades av 4:an som nu får stoltsera med den första inteckningen av vandringspriset, som finns att beskåda i TV rummet. Förhoppningsvis är detta något som vi kan göra till en tradition och kanske kan vi hitta fler grenar att tävla i.

Ett glatt och ödmjukt gäng som trots den klara vinsten lyckades hålla låg profil nästan hela vägen hem till stationen. JÅ 4

En bild säger mer än tusen ord. Många är de som nickar instämmande när de ser denna bild. Jag fick den tillskickad av Per Weimerbo, numer lyckligt bosatt i Ystad.

Dysterkvistare är alltid kul att dela med sig av. Följande åsikt luftades vid tal om den retroaktiva lön som kommer betalas ut i januari (6750 kr).
- Å fy fan vicken skatt det blir den månan!

Förslag på saker att göra med gruppens övertalighet:

- Åka till Sollet eller Väsby och äta lunch, för att kunna betala med de av firman rabatterade kupongerna.
- Åka till Sollet och dricka friskt vatten från drickomat.
- Åka till Järfälla och titta på det nymålade rökskyddet.
- Åka till Bro och prova ett par alternativa lunchvila ställen.

(Forts. från sidan 7)

Vi tar och tittar lite på problemen.

1. Det är för få som har formell kompetens.

Förmodligen sant. Den största klossen, Räddningsverket, har hittills inte gjort mycket för att sprida brandsynerna till brandmannanivå, där jag tycker att de hör hemma. Däremot har Attunda tagit ett stort steg i och med den enveckasutbildning som gick av stapeln på Sollentunastationen.

2. Det är för få som vill gå brandsyner.

Med största sannolikhet falskt. Jag tror att det finns många som skulle kunna tänka sig att gå brandsyn om förutsättningarna är de rätta. Det är firmans nästa uppgift, att skapa förutsättningar att ta hand om dem som vill. Att de finns visar tidigare nämnda kurs.

3. Det finns för få brandsynerobjekt.

Har aldrig hörts i någon av våra korridorer.

Jag tror att om firman visar flexibilitet och kanske till och med personliga lösningar, så borde det gå lätt att få i övrigt intresserade brandmän att gå brandsyner.

Kroon